

At verò qui rident, non solum parum sed etiam leuius mouent: adhæc qui rident, spiritum calidiorem emittunt: qui flent, frigidior. Dolor enim refrigeratio pe-
 ctoris est. Calor itaque multum aëris mouet, ita vt tardè feratur: frigus autem parū eiet. Idem vel in tibis fieri nouimus. E-
 nim uero qui spiritu inflāt calidiori, mul-
 to tardius agunt. 14 Cur pueri cæterā-
 que recens nata animalia uocem reddunt
 acutiorē, quā quæ perfecta ætate sunt,
 eūm tamen omne acumen uehementia sit
 An quod uox motio aëris est, & acutior
 quæ uelocior: facilius autem, & uelocius
 parum, quā multum, aëris mouetur. Mo-
 uetur autem quoties uel à frigore cogitur,
 uel à calore discernitur. Sed cū inspira-
 tio frigida admissio sit, interior nimirum
 aër tantisper cogitur, cū spiritum capi-
 mus: cūque exspiratio caloris emissio sit,
 aërē sanè à calore citato, uox effici potest,
 cum enim spiritum reddimus, non cū
 capimus uocem formamus. Cū autem
 nouella calidiora sint, quā uetusta, uis-
 que meatus habeant acutiores, minus in
 se, aëris possunt continere, cūque cal-
 lor qui moueat, amplior in his insit, res
 autem, quæ moueatur, minor substat, uel-
 ocious utraque de causa aër moueri po-
 test. At si uelocius, uox certè acutior dabi-
 tur ob ea ipsa, quæ antè retulerimus.

15 Cur uocem, qui flent, acutiorē emit-
 tunt, qui rident grauiore? An qui flent
 intendendo, contrahendōq. os uociferan-
 tur: itaq. propter aer interior corpore in-
 tento mouetur, cūmq. per os transeat an-
 gustum, ferri uelocius potest. utraq. igitur
 ratione fit, ut uox acuta edatur. Contra
 qui rident, remisso corpore, hiscentēq. ore
 rident. Cū igitur ob eam rem latè, tardè-
 que profundant aerem, meritō uocem e-
 mittunt grauiorem. 16 Cur uocem redd-
 unt acuta, qui expertes feminis sunt, ut
 pueri, mulieres, decrepiti, spadones: gra-
 uè autē uiri, qui firmissima sunt ætate? An
 ea causa est, qua linea, cæterāq. tenuia di-
 mensionē unā duntaxat fortiuntur: crassa
 autē plenāq. plures obtinent: itaque uox
 etiam tenuis unā dimensionem habuerit.
 Unū autem & efficere, & mouere, facilius
 est, quā plura. Ergo cū prædicta illa spi-
 ritum habeant imbecillum, non nisi pa-
 rum aeris moueri ab illo spiritu potest.
 Minimus autem est, qui dimensionē unā
 constat, quæ prædictis rationibus tenuem
 esse, uocēque talem ab eo proficisci ne-
 cessum est: uox autem acuta, quæ tenuis
 est, igitur qui prolifico illo semine carent,

A οἱ δὲ ὀπιπολλῆς. ἐπὶ οἱ μὲν γελῶντες, θερμὸν
 πνέουσα ἀφίσπιν· οἱ δὲ κλάοντες, ὡσπερ καὶ ἡ
 λυπη κατὰ ψυχῆς ὅστι [τῆ] τόπου τῆ ἀπὸ τῆ
 σήθη, καὶ τὸ πνέουσα ψυχρότερον ἀφίσπιν. τὰ
 μὲν οὖν θερμὸν, πολλὴν ἀέρα κινεῖ, ὥστε βρα-
 χύτως φέρεται· τὸ δὲ ψυχρὸν, ὀλίγον, συμβαί-
 νει δὲ τῆτο καὶ ὅτι ἤδη ἁλωῶντες· οἱ γὰρ θερμὸν
 τὰ πνέουσα ἀλλοοῦντες, πολὺν βραδύτερον
 ἀλλοοῦσιν. 14 Διὰ τί οἱ παῖδες καὶ τὰ ἄλ-
 λα ἤδη ζῶον τὰ νέα, ὀξύτερον φθέγγονται
 ἢ τὰ τελευτῶν, καὶ ταῦτα τῆς ὀξύτητος σφοδρό-
 τῆτος οὐσης; ἢ ἡ φωνὴ ὅστιν ἀέρος κινήσις, καὶ
 ἢ θεῶπιον ὀξύτερος; ῥῆθον δὲ καὶ θεῶπιον ὁ ὀ-
 λίγρος τῆ πολλοῦ κινεῖται ἀήρ. κινεῖται δὲ, ἢ
 συγκρινόμενος, ἢ διακρινόμενος ἐπὶ θερμῶν,
 ἐπὶ δὲ ἢ μὲν εἰσπνοὴ ὅτι ψυχρὸν εἰσπνεύουσα,
 συγκρινεῖται· ἀντὶ ἐν αὐτῇ ὁ ἐν ἡμῖν ἀήρ· ἢ ἐκ-
 πνοῆ, θερμὸν κινεῖται αἴερα, γίνεται ἂν ἡ
 φωνὴ ἐκπνεύουσα γὰρ, ἐκ εἰσπνεύουσα, φωνεῖται.
 ἐπεὶ δὲ τὰ νέα θερμότερα ὅτι ἤδη κεραιότε-
 ρον, καὶ εἶν ἐν αὐτοῖς πόρος στενωτέρος ἔχει,
 ἐλάττω ἀντὶ αἴερα ἔχουσαν ἐν αὐτοῖς, ὄντες δὲ τῆ
 τε κινουμένου ἐλάττω, καὶ τῆ κινουμένης
 θερμὸν πλείονος ἐν αὐτοῖς, θεῶπιον ἂν δι' ἀμ-
 φω ἡ κινήσις γίνετο τῆ αἴερος· ἢ δὲ θεῶπιον,
 ὀξύφωνότερα ἂν εἴη, διὰ τὰ κεραιωδέα.
 Διὰ τί οἱ κλάοντες, ὀξύ φθέγγονται, οἱ δὲ
 γελῶντες, βαρῦ; ἢ ὅτι οἱ μὲν κλάοντες, σιω-
 πῆτες καὶ σιωπῶντες τὸ σῶμα φανούσι ἰ-
 τῆ τε δὴ σιωπῆς κινεῖται ταχὺ ὁ ἐν αὐτοῖς
 ἀήρ, καὶ τῆ δια στενοῦ τῆ σῶματος φέρεται,
 θεῶπιον φέρεται. δι' ἀμφω οὖν ὀξεία γίνεται
 ἡ φωνὴ. οἱ δὲ γελῶντες, ἀέντες τὸν τόνον γελ-
 ῶσι, καὶ μελωδότες. ἐκπέμποντες οὖν διὰ
 E τῆτο δὴρέως καὶ βραχύτως τὸν ἀέρα, εἰκότως
 βαρυφανούσι. 15 Διὰ τί οἱ ἄρνοι, οἷον
 παῖδες, γυναικας, καὶ οἱ ἡσθ γέροντες, καὶ
 οἱ ὀνοχοί, ὀξύ φθέγγονται; οἱ δὲ ἀνδρες,
 βαρῦ; ἢ κεραιωτῶν ἢ γραμμῶν καὶ τὰ ἄλλα
 λεπτά, ἐν διάστημα ἔχει· τὰ δὲ παχέα,
 πλείω οὕτω καὶ ἡ λεπτὴ φωνὴ, ἐν ἡ πλείω ἢ
 ἐχόντων οὖν ἤδη κεραιωδέων πνεύμα ἀ-
 F θενές, κινεῖ αὐτῶν ἀέρα ὀλίγον. ἐλάττω δὲ
 ὅστιν, ὁ ἐν διάστημα ἔχον· ὅς ἐστιν λεπτός διὰ
 τὰ κεραιωδέα. καὶ ἡ ἀπ' αὐτῆ φωνὴ γινώ-
 μῶν τοιαυτῆ ἢ δὲ λεπτὴ φωνὴ, ὀξεία ὅστιν. οἱ
 μὲν οὖν ἄρνοι, διὰ ταῦτα ὀξύφωνοὶ εἰσιν.